LOTUL NAȚIONAL ÎN „BLOC-START" PENTRU „MUNDIAL '70"

Neagu — Both și Dobrin într-unul din laboratoarele cabinetului de medicină sportivă de la „23 August"

CU ANGELO NICULESCU DESPRE BOTH, UN CUPLU DOBRIN-NEAGU ȘI ALTE SEMNE DE ÎNTREBARE

Constatăm cu fiecare ocazie „perfecționarea", sub raport monden, a internaționalilor noștri. Monden, adică a obligațiilor cotidiene pe care apariția publice le impun; de la interviuri la dinainte stabilita ordine a așezării pentru fotografiile de rigoare, precedînd întîlnirile; de la prezențele punctuale, amabile, apreciate, la întîlnirile cu suporterii — pînă la vizitele la redacții; de la supunerea, cu plăcere și o veritabilă atitudine politicoasă, la interviurile de dinainte și de după meci pînă la luările de cuvînt— judicioase, directe, competente — din ședințele de analiză ale meciurilor. Poate că este inutil să mai subliniem că, în acest ansamblu de perfecționări, primul loc este deținut de antrenorul ANGELO NICULESCU, care a devenit nu numai un subiect foarte prețios pentru reporter — prin „cota" sa în ascendență, determinată de apariția numelui său printre cele ale directorilor tehnici „mexicani" — ci și foarte plăcut prin faptul că o conversație cu el nu stîrnește nici un fel de dificultăți. Constatările nu ne aparțin numai nouă, ziariștilor români, ci ele au fost făcute și de foarte mulți colegi de peste hotare care l-au intervievat pe antrenorul echipei naționale a României. Cu acest „subiect", am pus deci la punct pentru cititorii noștri, probleme de actualitate ale reprezentativei.

— Așadar, iarăși împreună cu băieții..

— *Da. Și, deși de la ultima noastră întîlnire n-au trecut prea multe zile, revederea a fost plăcută și dorită. Sosirea s-a făcut în două etape: unii au venit bucureșteni, deci majoritatea lotului, iar marți, ceilalți, jucători din provincie.*

— Care este „catalogul" actual al lotului ?

— *In ordinea posturilor și nu... alfabetică, el se prezintă astfel:* PORTARI: Răducanu și Ghiță; FUNDAȘI: Sătmăreanu, Hălmăgeanu, Dan, Deleanu, Lupescu, Mocanu, Iulică Popa; MIJLOCAȘI: Nunweiller VI, Ghergheli, Dinu, Dumitru, Both; ATACANȚI: Dembrovschi, Dumitrache, Dobrin, Lucescu, Neagu, Domide.

— Observ nume noi...

— *Am putea vorbi de trei categorii de noutăți. Prima este aceea a reintîlnirilor din care face parte Neagu. Rapiditul a mai fost component al lotului. Acum cred că a sosit momentul său, momentul mare încercări. A doua categorie aferă aceea a anunțatilor:* Dumitru și Iulică Popa au figurat pe mai multe liste de loturi lărgite, giuleșteanul a apărut chiar și pe adresa cu 22 de jucători înaintată la F.I.F.A. pentru întîlnirea cu Portugalia. *În sfîrșit, a treia categorie de noutăți — noutăți sută la sută — cu Both în rolul principal.*

— Iată chiar întrebarea la care ne gîndeam. Cum se explică rapida, aproape revoluționara chemare în lot a lui Both ? Știm că pentru alte cazuri s-a lăsat timpului, verificărilor în loturile mai mici, de tineret sau olimpic, perioade mai îndelungate pentru a hotărî.

— *Cu Both este o situație specială. Il cunosc destul de puțin. Și tocmai de aceea, spre a-mi da seama mai exact de posibilitățile lui, l-am convocat. Grăbirea deciziei a fost determinată și de anularea turneului echipei olimpice în Australia. Speram să am referiri determinante după acea suită de jocuri. În situația actuală încercăm să ne formăm o opinie cu prilejul acestor zile de pregătire...*

— Care vor fi zilele de pregătire specific fotbalistică ?

— *Mai mult nu decît da. Condițiile atmosferice ne împiedică să ne întîlnim cu mingea, deci cu fotbal în aer liber. Așa că asemenea ședințe de pregătire vor avea loc mai mult în sală. În schimb îmi place să cred că întreg lotul va realiza o utilă pregătire fizică, indispensabilă turneului în care vom porni.*

—Iată, în fapt, subiectul care ne interesa foarte mult. Ce urmăriți, ce așteptați de la acest turneu ?

— *Urmărim, înainte de orice, o acomodare a jucătorilor cu condițiile de întrecere de la campionatul mondial. Chiar dacă nu se va desfășura pe toată durata sa la altitudinea Mexicului, va avea multe puncte comune cu meciurile ce le vom juca în turneul final: atmosfera, caracteristicile de joc ale fotbalului din America de Sud și Central, maniera de arbitraj. Programul turneului va pretinde — vreau să subliniez — o deosebită capacitate de efort.*

— Se va porni, ca formație de bază, cu aceea din ultimele întîlniri internaționale ale anului ?

— *Se înțelege. Dar pe ea trebuie să brodăm o serie de încercări. Vreau să văd, de pildă, la lucru, un cuplu de fundași centrali* Lupescu — Iulică Popa *sau o linie de mijloc* Dumitru — Nunweiller VI. *Credeți că nu-i de folos o mai prelungă verificare a unui cuplu de atacanți centrali Neagu-Dumitrache sau Dobrin-Neagu sau alte încercări ? Eu cred că da. Nu trebuie să uităm nici un moment că turneul final poate provoca accidentări, că pînă la plecarea în Mexic se pot ivi scăderi de formă, ești obligat să ai măcar o soluție de rezervă pentru fiecare compartiment și... 22 de jucători siguri pentru lista F.I.F.A. Iată doar cîteva întrebări la care așteptăm răspuns de la turneu.*

— Pe cînd plecarea ?

— *După toate probabilitățile, la 11 ianuarie. A intervenit o modificare în program, fiind eliminate meciurile din Africa. Ar urma să plecăm mai întîi în Mexic, o etapă neprevăzută de vechea ordine a jocurilor și, apoi, să mergem în America de Sud. Constat că zilele trec și programul turneului tot nu se definitivează.*

Aici s-a încheiat convorbirea noastră cu ANGELO NICULESCU. În care, datorită perfectei stăpîniri a „rolului" de către „subiect", reporterului i-a revenit doar ușoara misiune de a înregistra cît mai exact răspunsurile. Ceea ce ne-am și străduit să facem...

Eftimie IONESCU

LA SFÎRȘIT DE AN, ÎNCEPUT DE PREGĂTIRI

Cu ce aș putea începe un reportaj despre echipa națională ?

...Dar să las această întrebare și să pătrund în interiorul Hotelului Sportivilor de la complexul „23 August", în speranța că-mi voi întîlni și „subiecții" și... inspirația !

Stupoare : nimeni în hol ! De la recepție mi se spune că băieții au fost, dar unii au plecat, alții sînt la controlul medical. Pe culoar se aud niște crampoane tocind pe ciment. Dar nu, nu sînt fotbaliștii, ci niște rugbiști.

Evrika ! Prin perdelele de la sala de mese zăresc o umbră care aduce cu antrenorul *Angelo Niculescu*. Da, chiar el este. Încerc să intru, ușa e încuiată. Profesorul se uită la mese, se duce la bucătărie, cheamă ospătărița, mai vine și bucătarul cu uriașa-i beretă albă pe cap. Discută. Ce ? Nu știu ! Sînt dincolo de ușa încuiată. Încep să apară pe mese cănile, pe care le bănuiesc cu ceai sau cu cacao, platourile cu pîinile celor 20 de fotbaliști. Am impresia că *Angelo Niculescu* și-a luat în serios atribuțiile de... tată pentru cei 20 de copii ai săi.

Dar iată-l că se apropie de ușă. De undeva, din spatele său, apar și profilul lui Hălmăgeanu. Repede s-a întors de la Blaj ! Parc ieri scriam că a plecat într-acolo cu Bujorel și cu soția sa. Ușa s deschide și iată-l pe antrenor :

— Bună dimineața !

— *Ați venit pe la băieți ?*

— Da, vreau să scriu un reportaj cu ei. Pe unde or fi ?

— *Mai întîi, nu sînt toți. Lipsește, încă, Mocanu. Apoi „dinamovistii" au făcut luni controlul medical și acum i-am invoit. Restul — răspîndiți pe ici pe colo.*

— Au fost respectate indicațiile date de dv. și de dr. Tomescu înaintea vacanței ?

— *Încă nu știu. Vu am toate foile de control. Iertați-mă, am ceva de lucru. Dacă vreți să stăm de vorbă, mă găsiți la camera 18.*

Și *Angelo Niculescu*, omul cărții, calificarea aceasta i-a adus destule fire albe, dispare pe ușa unui culoar. Rămîn cu Hălmăgeanu.

— Cum a fost la Blaj ?

— *Bine, dar prea scurt.*

— Tot cu mașina v-ați înapoiat ?

— *Tot ! Dar pe la Predeal am fost remorcat. Era un viscol grozav și nu mai puteam merge chiar dacă „omoram" motorul.*

— Spune-mi, te rog, ce crezi că vom reuși la campionatul mondial ?

— *Intrăm în primii 8 ! Precis ! Ne-ar conveni să cădem cu echipe bune, pentru că adevăratul fotbal — poate spun un lucru limpede pentru toată lumea, dar prefer să repet — îl joci cu echipele bune. Noi nu mai știm acum ce este tracul, frica de valoarea unui adversar. Acum cîțiva ani, sentimentul acesta ne gituia. Acum am jucat și cu campioana lumii, și cu finalista din 1966 și cu medaliații cu bronz. Numai pe englezi nu i-am învins ! Vorbesc cu prea multă siguranță, cu prea multă încredere în noi ? Eu cred că așa e bine, pentru că asta e realitatea : avem încredere în puterile noastre.*

— Cu cine stai în cameră ?

— *Firește, cu Sătmăreanu.*

Urcăm treptele pînă la ultimul etaj și iată-l pe nr. 2 al tricolorilor. Tocmai se bărbierește. *„Ce cred că ne va aduce Mexicul? Mai e mult pînă atunci. Avem destul timp de gîndit"*, răspunde circumspect fundașul Stelei.

Profesorul *Angelo* apare din nou. Umblă din cameră în cameră, are ceva de comunicat. Îl urmăm și noi. Coborîm apoi la camera nr. 18, pe care o ocupă. Alături — lume multă : antrenorul federal *Nicolae Petrescu* face niște teste cu un aparat de construcție proprie, care înregistrează reacțiile fotbalistului aflat în probă :

„Fiind după vacanță, e normal ca răspunsurile să nu fie perfecte. Pe măsură ce antrenamentele se vor accentua, răspunsurile vor fi și ele tot mai rapide și mai apropiate de calificativul optim. După studierea benzilor, comparîndu-le cu înregistrări viitoare, antrenorii își pot da seama de gradul de pregătire a fiecărui fotbalist".

— Cine a răspuns pînă acum cel mai bine ?

— *Dembrovschi. Fireste, fiindcă a fost tot timpul în plină pregătire.*

Îi lăsăm pe cei doi antrenori și pe băieții din jurul lor și traversăm curtea, la Centrul de medicină sportivă, în căutarea celorlalți. Îl întîlnim pe *Domide*, cu un dosar sub braț, așteptînd să-i vină rîndul la cabinetul de medicină internă ; *Ghiță* și *Dembrovschi* sînt la cabinetul de explorări respiratorii ; *Dobrin*, *Neagu* și noul venit *Gavrilă Both*, sînt prezenți la cabinetul psihologic, tot pentru o serie de teste. Tot cu un dosar sub braț se plimbă de la o ușă la alta și reprezentantul Universității Craiova. Nu, ați greșit dacă v-ați gîndit că acesta este *Oblemenco*. E vorba de fundașul central *Popa*, pentru prima dată și el în lotul seniorilor.

Îi chestionăm și pe ei :

„Ce credeți că va reuși națională noastră la campionatul mondial ?".

Iată răspunsurile lor — fulger :

DOBRIN : *„Un singur lucru știu precis : vom face o surpriză, ca în calificări ; dar numai dacă vom cădea cu echipe bune în grupă !"* ;

GHIȚĂ : *„Am încredere în echipă și sînt sigur că ne vom întoarce cu fruntea sus"* ;

DEMBROVSCHI : *„Avem, de-acum, experiența jocurilor grele ; nu cred că vom pierde dacă vom cădea în grupă cu Anglia, R.F.G. sau Uniunea Sovietică !"* ;

DAN : *„Va fi excepțional dacă vom veni pe locul doi în grupă. Chestiunea cu „echipe slabe" sau „echipe bune" cade. Poți juca cu unele slabe și să nu te califici pentru sferturi, după cum poți trece de altele bune. Eu cred că noi vom reuși marea performanță numai dacă vom avea adversari de valoare : numai atunci poți juca fotbal ; cu cei slabi vei fi tot timpul obstrucționat".*

Așadar, toată lumea este de acord : vrem ca în grupă să avem parteneri de valoare ; nu ne mai este frică de „nume". Este, poate, pentru noi, cel mai mare cîștig al acestor preliminarii.

Dar iată, timpul a trecut, examenele medicale se apropie de final și reportajul... reportajul...

Dar, cred că e gata !

Mircea TUDORAN

Aparatul de testare a reacțiilor fotbaliștilor a intrat în funcțiune. Acum este rîndul lui Dembrovschi.

Dan Coe într-un instantaneu cotidian.

TRICOLORII — OASPEȚI AI TEATRULUI DE OPERETĂ

Intrați încă din zona Căii Victoriei, sub atenta și amabila misiune a întîiului „soi" al gazdelor ior, primul balerin *Victor Vlase*, cîțiva „tricolori" — invitați ai conducerii *Teatrului de Stat de Operetă* — au fost întîmpinați la intrarea în sediul direcțiunii, de ION DACIAN, artist al poporului, conducătorul importantei instituții de artă. Numărul pasionaților de fotbal de la operetă este imens. De la cunoscuți soliști, atît de îndrăgiți de marele public, precum *Constanța Cîmpeanu*, *Toni Buiacici*, *Dușan Bugarin*, *Eugen Fănățeanu* și alții, la autorizații reprezentanți ai artei dirijorale — *Constantin Rădulescu* și *Liviu Kavasi* — am întîlnit buni cunoscători ai fotbalului, suporteri totali ai echipei naționale și, în secundar, ai diverselor echipe de club.

Jumătatea de oră inițial fixată pentru vizită, s-a transformat, nici nu știm cînd, în două ore. Două ore de animată conversație, de schimburi de impresii, de incursiuni reciproce în domeniile de specialitate reprezentate — operetă și fotbal — care au vădit cunoștințe măgulitoare pentru amîndouă părți. Operetа se află după un turneu-record peste hotare (*„Cît am suferit în acea zi a meciului cu Grecia, pînă am aflat rezultatul"* ofta, cu amintirile clipelor de emoție în gînd, *Toni Buiacici*). Tricolorii veneau după această — mereu amînată, de decenii — calificare în competiția supremă (*„V-am urmărit cu multă admirație în turneul întreprins chiar pe locurile unde s-a născut operetа și unde ați cules atîtea succese. Noi știm ce înseamnă să joci pe Wembley, chiar în țara fotbalului"*, exclama *Mircea Lucescu*). Învingători în două importante competiții, artiștii și internaționalii de fotbal au simțit mai mult ca oricînd, în acea întîlnire, marea legătură dintre artă și sport.

— ef. i. —

Eugen Fănățeanu, Sătmăreanu, Victor Vlase, Radu Nunweiller (rîndul de sus), **Mircea Lucescu, Constanța Cîmpeanu, Ion Dacian** (rîndul de jos), surprinși de obiectivul aparatului fotografic într-o animată conversație.

Foto : S. BRAȘOVEANU

Desen de STAN

RETROSPECTIVA TURNEELOR SUD-AMERICANE

La începutul anului viitor, un lot de fotbaliști români — cel reprezentativ — va trece Oceanul Atlantic și va poposi pentru o perioadă de aproape o lună în America de Sud, unde va susține o serie de partide amicale. În ordine cronologică aceasta este a cincea echipă românească ce evoluează pe continentul „fotbalului fierbinte". Să frunzărim puțin filele din istoria fotbalului nostru, închinate contactelor cu sud-americanii.

PRIMA TRAVERSARE A ATLANTICULUI

Cu aproape 40 de ani în urmă, un grup de fotbaliști români, ca și necunoscuți în noul continent, au pornit într-o temerară expediție dincolo de Atlantic, în Uruguay, la primul campionat mondial. Temerară pentru o federație abia născută și care nu dispunea de posibilități materiale necesare unei astfel de aventuri (și nimeni nu știe ce eforturi a făcut ca să-și strîngă banii și jucătorii !...) ; temerară pentru un fotbal tînăr, fără carte de vizită și experiență internațională, plecat totuși să înfrunte vedetele de 14 karate ale sud-americanilor. Dar, delegația noastră sportivă, cuprinzînd pe **Lăpușneanu**, **Vogl**, **Robe**, **Steiner**, **Stanciu**, **Weizer I**, **Desu**, **Eisenbaisser**, **Barbu II**, **Czako**, **Covaci**, **Rafinski** și **Bürger**, au reușit o figură onorabilă. În primul rînd au făcut să se vorbească de România, de români și fotbalul românesc în Uruguay și Brazilia, în Peru și alte țări sud-americane.

Să reamintim rezultatele acestei prime echipe care a jucat în Uruguay : România — Peru 3—1 și Uruguay — România 4—0. Uruguay avea să cucerească apoi titlul de campioană mondială.

ONISIE ȘI DEAPANĂ AMINTIRILE

Au trecut 31 de ani pînă cînd o altă echipă românească poposea în Brazilia. De data aceasta a fost vorba de un turneu al selecționatei orașului București (invitația însă, fusese trimisă de organizatori echipei Dinamo), cu caracter instructiv și de pregătire, majoritatea jucătorilor fiind selecționați în lotul reprezentativ. Jucători din noile generații ale fotbalului nostru urmau să facă cunoștință cu fotbalul sud-american la el acasă, cu specificul lui, cu condițiile de climă pioroni, cu noutățile care nu ajunseseră încă în Europa. Și au avut ce vedea și învăța.

„Primul lucru de care s-au izbit — ne spunea unul din antrenorii echipei de atunci, **Ștefan Onisie**, desfășurîndu-și firul amintirilor, încă vii — **a fost clima. Și nu s-au acomodat deloc la început. Abia după 6—7 zile s-au obișnuit cu ea. Ba, mai mult, îmi amintesc că cel care a suferit mai mult a fost Gică Constantin. El bine, tocmai el, care nu se impăca nici acasă cu căldura, intr-atît s-a acomodat încît și în țară a dat un randament sporit pe arșiță. Apoi, contactul cu echipele braziliene pe traseul din Nord pînă în Sud, a fost plin de noutăți pentru noi și jucători, de la mijloacele de antrenament pînă la elementele de joc. În primul rînd de acest turneu au învățat mulți dintre jucători lovirea mingii cu exteriorul (pasa cu exteriorul), grație căreia își mascheză intențiile. Ghergheli este unul dintre ei. Pîrcălab a cunoscut faimoasa lovitură „foglia secca" și driblingul a la Garrincha. Echipa a fost nevoită să joace sub reflectoare sau ropote de ploaie și a trebuit să se obișnuiască în condițiile unor jocuri cu caracter internațional. Și multe altele...** — a încheiat Onisie.

Turneul n-a fost lipsit nici de surprize neplăcute. Fundașul Stăicu s-a îmbolnăvit de hepatită și a fost internat în spital. Iar la înapoiere, lotul a trebuit să stea aproape 8 zile în Olanda, timp în care a susținut și un „amical" cu selecționata orașului Haga, așa cum la dus, disputase o altă partidă cu A.D.O.

Să notăm numele jucătorilor : **Voinescu, Toma, Stăicu, Bone, Jenei, Constantin și Tătaru** (C.C.A.), **Ilie, Panait, Nunweiller III** și **IV, Popa, Tîrcovnicu, Pîrcălab, V. Anghel, Efploaie**) cu **Vila Nova Goiania**, 1—1 cu **Cruzeiro Belo Horizonte**, 0—1 (întrerupt, ploaie) cu **Palmeiras Sao Paulo**, 3—2 cu **Yuracan Itajuba**, 5—1 cu **Cutiasuca San Lorenzo** și 0—4 cu **Sel. Haga.**

AL DOILEA MECI CU URUGUAY

Peste 6 ani, din nou în America de Sud. De data aceasta în expediție au fost lansați „olimpicii" noștri : **Constantinescu** și **Niculescu, Sătmăreanu, Lupescu, Boc, D. Nicolae, Florea, Deleanu — Năftănăilă, Libardi, Dragomir, Surdan — Năsturescu, Frățilă, Dumitriu II, I. Ionescu, Moldoveanu** și **Gyorfi**, cu **B. Marian** și **V. Stănescu**, antrenori.

Turneul începe la început, a păstrat — din cauza organizatorilor și a unor împrejurări speciale — caracterul de improvizație, scurtîndu-și durata. Faptul că organizatorii n-au perfectat cert turneul, unele jocuri n-au mai avut loc, nu s-au găsit adversari pentru echipa noastră ; o greșeală a personalului de la aeroportul din Montevideo, prima escală a lotului, a împiedicat zborul spre Brazilia, unde erau asigurate două partide, iar condiții inacceptabile au determinat anularea întîlnirilor din Argentina. Astfel că turneul s-a redus la cinci jocuri : două în **Uruguay** (la distanță de 15 zile !), unul cu echipa națională — și trei în **Ecuador** ; între ele un popas de două zile în Peru, la Lima, dar fără joc.

Și acest turneu însă, a avut o valoare propagandistică, de contacte utile cu echipe de clasă și de legături pentru viitor. **„Turneul nc-a folosit** — ne mărturisea deunăzi Valentin Stănescu. **Cu acomodarea la cinci jocuri : două în Uruguay** (la distanță de 15 zile !), unul cu echipa națională — și trei în **Ecuador** ; între ele un popas de două zile în Peru, la Lima, dar fără joc.

Și acest turneu însă, a avut o valoare propagandistică, de contacte utile cu echipe de clasă și de legături pentru viitor. **„Turneul nc-a folosit** — ne mărturisea deunăzi Valentin Stănescu. **Cu acomodarea a fost greu. La Quito, în Ecuador, de pildă, la altitudinea de 2 950 m, după 10 minute jucătorii erau sufocați. Apoi s-au acomodat și în rest au dat randament obișnuit în mare măsură. Jucătorilor, turneul le-a îmbunătățit pregătirea, fizică mai ales. Eu am avut 4 jucători în acest lot și contribuția lor, în primăvară, la cucerirea titlului, este imensă. Și-apoi, din acest lot s-au afirmat actualele vedete. Sătmăreanu și Deleanu, s-au consacrat sau au reconfirmat, Constantinescu și Niculescu, Lupescu și D. Nicolae, I. Ionescu, Libardi și Dumitriu II ; Frățilă a format cuplul cu Dridea I. Numai atît și tot a fost un cîștig după acest turneu".**

BILANȚUL : Uruguay — România **1—1 la Montevideo**, Penarol Montevideo — România **0—2 la Paysandu**, Universitario Quito — România **2—0**, Emelec Guayaquil — România **1—1** și Barcelona Guayaquil — România **0—0.**

O TRECERE ÎN REVISTĂ ÎN... BRAZILIA

În fine, iarna trecută, porțile sud-americane, mai precis ale Braziliei, s-au deschis unei selecționate divizionare, în fapt a României, în sînul căreia au fost incluse, alături de elemente consacrate (**Coman, Barbu, Dan, Mocanu, Ghergheli, Pîrcălab, Lucescu, Sasu, Ionescu**), jucători tineri, valoroși, pe drumul consacrării (**Adamache, Ivăncescu, Dincuță, Dumitriu III, Kallo, Grozea, Deleanu, Oblemenco și Mândoiu**), care prezentau perspective pentru antrenorii **A. Niculescu** și **St. Onisie.** Se pregătea nucleul echipei naționale în vederea preliminariilor C. M. și trierea jucătorilor a fost severă, în primul rînd făcîndu-se o serioasă trecere în revistă a unei părți de candidați la tricoul reprezentativei. Cei mai mulți au trecut cu bine acest examen și au rămas în evidența selecției pentru jocurile anului 1968 și chiar 1969. **Dan, Deleanu, Lucescu,** au fost titulari și sînt și în prezent membri ai lotului, ca și **Mocanu** și **Ghergheli ; Adamache, Oblemenco, Ivăncescu, Kallo, Dumitriu III** își mențin mai departe candidatura.

Mai bine organizat, acest turneu a avut o desfășurare ritmică, fără pauze prea mari între meciuri, adversarii au fost diferiți, condițiile de joc diferite, oferind contacte utile, pe lîngă posibilitatea unei menținere în pregătire a lotului. Jucurile au fost urmărite cu interes, dovadă asistențele numeroase (între 15—50.000 spectatori). Început la 24 decembrie în Africa, la Kinshasa (Congo), turneul a durat pînă la 11 februarie. Destul de mult.

BILANȚUL : 1—1 cu Congo Kinshasa, 1—1 cu Gremino Porto Alegre, 1—2 cu Parana Gremio Maringa, 1—1 cu Atletico Curitiba, 2—0 cu Bonfogo Ribeirao Preto, 6—2 cu XV Novembre Piracicaba, **1—0** cu America Rio Preto, 5—2 cu Esporte Club Salvador Bahia, 2—3 cu Esporte Club Recife, 2—2 cu Treze Campina Grande, 4—1 cu A.B.C. Natal. 0—1 cu Paysandu Belem.

Petre GAȚU

PENTRU A CINCEA OARĂ PE „CONTINENTUL NOU"

● TEMERARII ANULUI 1930 ● PENTRU PRIMA DATĂ ACASĂ LA BRAZILIENI ● RUTĂ SCURTATĂ DE O GREVĂ

RETROSPECTIVA TURNEELOR SUD-AMERICANE